

TEGEN DE KWAKZALVERIJ

REDACTIE-ADRES: J. Th. Balk, Keverberg 54, Amsterdam-Z.

Opgericht 1 januari 1881

homoeopathie**II, door****a. p. n. de groot**

Over „homoeopathie”, vraagstuk dat wij even aansneden in het decembernummer van het Maandblad tegen de Kwakzalverij, ontvingen wij nog de volgende brief, die wij hier onverkort laten volgen:

Naar aanleiding van het artikeltje over „Homoeopathie” in uw laatste editie zou ik gaarne het volgende onder uw aandacht willen brengen. De schrijver (?) zegt zeer terecht, dat hij wel eens een appendicitis met een D 12 zou willen zien genezen. Wij zouden dat ook als een wonder beschouwen. Wat is D 12? Ik moet wel haast aannemen, dat de schrijver enigszins op de hoogte van zijn onderwerp is en juist daarom mis ik de objectief-wetenschappelijke toon. D 12 — het zij hier nog eens gezegd — is niet meer dan een kwantitatieve aanduiding, zij het dan ook, dat deze aanduiding of potentie de homoeopaath méér zegt dan de niet-homoeopaath. Hoe zou men echter iets willen genezen door toepassing van slechts een nummer? Alleen kabbalisten zouden daar misschien raad mee weten. Wij gaan toch van het standpunt uit, dat er op z'n minst een middel of methode dient te worden toegepast om een genezing van een-of-andere afwijking mogelijk te maken. Of het mogelijk is of zou zijn met een geneesmiddel uit het arsenaal van de officiële geneeskunde een appendicitis te genezen is ook nog maar de vraag afgezien van het feit, dat men hoogstens een zieke, maar nooit een ziekTE kan genezen. Medisch interessant mag worden genoemd, dat Bastanier (Berlijn) van een gecombineerde

toepassing van Bryonia D3, Belladonna D3 en van Mercur, corr. D 4 gedurende zijn 35-jarige praktijk met deze conservatieve, dus niet-operatieve, behandeling geen enkele patiënt verloren heeft. Ook Unterwaldt en M. Finger geven een dergelijk verslag. U kunt hierover alle bijzonderheden lezen in:

Dr. Madaus, Lehrbuch der biologischen Heilmittel, Band 1, blz. 738. Afgezien hiervan, geloof ik niet, dat een arts die zich op de behandeling van ziekten met homoeopatische middelen heeft toegelegd er tegenwoordig iets voor zou voelen, een appendicitis alleen maar conservatief en/of met homoeopatische middelen te behandelen. Aangezien ook in de geneeskunde, vele wegen naar Rome leiden (v. Pel) blijft het geenszins ondenkbaar dat er ook nog andere methoden dan de meest gebruikelijke, met meer of minder succes kunnen worden toegepast.

Tot slot veroorloof ik mij de opmerking het geen stijl te vinden, dat uw medewerkers er een gewoonte van schijnen te maken de baby met het badwater weg te gooien en de goede reputatie van academici en niet-academici op een niet-wetenschappelijk, maar wel tendentieuze wijze aan te tasten en/of belachelijk te maken. Uw blad is het officiële orgaan van onze Vereniging en dit dient m.i. positief te zijn.

Een positief geluid over de homoeopathie van de hand van Prof. H. Ritter (Stuttgart) lees ik in Ars Medici — eveneens op blz 738 — nov. 1966. Dit artikel werd overgenomen uit Landarzt 166, 23. Ik verzoek u dit ingezonden stuk in uw blad op te willen nemen en verblijf met vriendelijke groet

Hoogachtend,
w.g. Ides van Woord.

Dat doen we dan maar... met het volgende commentaar. De vos, die hier de passie preekt ontloopt zich als een wolf in schaaps-

kleren als hij het heeft over onze Vereniging. In het leden-register komt de naam van inzender niet voor. Wél staat hij elders te boek als — betalend — abonné op ons Maandblad. En in dit laatste paradeert hij in de annalen enige malen (augustus 1962, september 1964) als gezondheidsapostel, die met Healthy-armbanden leurt.

Deze leek werpt zich op als vurig verdediger van de homoeopatische geneeswijze en meent ons te moeten kapittelen omdat wij dit begrip geen wetenschappelijke waarde toekennen.

Ons wordt voorgeworpen, „de goede reputatie van academici en niet-academici op niet-wetenschappelijke, maar wél tendentieuze wijze aan te tasten en/of belachelijk te maken”. Soit. Wij stellen daartegenover nimmer te hebben gepretendeerd wetenschappelijke artikelen te publiceren (dat laten we met een gerust hart over aan de vakbladen) noch ooit werkelijk „goede” reputaties ook maar iets te hebben aangedaan. Dat ligt ons niet, maar wél is onze doelstelling daar, waar nodig, reputaties tot hun ware proporties terug te brengen. Dat gebeurt dan niet tendentieuze, maar vaak wel scherp omschreven en... steeds door bewijzen gestaafd. Zie hiervoor de aanhef van dit commentaar en in het februari-nummer over Homoeopathie.

Wij zijn niet zo naïef te menen ziekten met een nummer te kunnen genezen, — dat doen alleen „kruidendokters” —, noch ook, dat men door een ziekTE te bestrijden niet tevens de zieke mens zou helpen.

Wij stellen, dat DE — gewetensvolle — behandeling van een appendicitis steeds een operatieve ingreep in een zo vroeg mogelijk stadium dient te zijn.

Dat ook de homoeopatische arts A. van 't Riet zich op dit standpunt blijkt te stellen bewijst wel zijn syllabus. Ook de opmerkingen inzake de behandeling van appendicitis, neergelegd in het boek van Dr. J. Voorhoeve: „Homoeopathie in de praktijk” gaan in deze richting.

Vervolg op blz. 2

Leerzaam voorbeeld van falende paranormale bemoeienis

HET LID VAN onze adviescommissie inzake paranormale kwesties, dokter D. Uitterdijk, meldt een zeer leerzaam voorbeeld van — falende — paranormale bemoeienis bij een ziekte, welke status zowel vóór als ná deze „behandeling” medisch goed is vastgelegd.

Een en ander is voor onze documentatie zeer belangrijk, reden, waarom al onze leden — en zeer speciaal de artsen onder hen — dringend wordt verzocht eigen ervaringen op een dergelijke wijze aan ons door te geven. Zoals uit de vorm van de berichtgeving blijkt is hier geen sprake van enige schending van het beroepsgeheim. Wel is deze opzet van het grootste belang voor onze strijd tegen een wetenschappelijk niet-verantwoorde gezondheidsbemoeienis.

IN 1958 CONSTATEERDE een patiënte, lijdende aan ernstige lupus erythematoses disc. een guldengrote „eczeem” plek aan de wang. Aangezien de afwijking zich uitbreidde stelde

homoeopatie

Vervolg van blz. 1

Met dit al doet hier het homoeopatische principe zichzelf toch wel geweld aan! Als inzender publicaties van ene Bastanier (Berlijn), Unterwaldt en M. Finger aanhaalt, die beweren gedurende lange jaren bij gevallen van appendicitis steeds succes te hebben gehad met een conservatieve (homoeopatische?) behandeling, kunnen wij slechts constateren, dat hun patiënten toch wel uitzonderlijk geboft moeten hebben niet te zijn geslachttofferd.

Wat betreft het positieve geluid van de hand van Prof. H. Ritter te Stuttgart, moeten wij erkennen hiertegenover toch wel zéér sceptisch te staan. Wij stellen daar even positief tegenover, dat, wetenschappelijk gezien, de homoeopatische therapie niets meer kan bereiken dan welk ander placebo ook.

A. P. N. DE GROOT

(Placebo (klemtoon op de e) is, gelijk bekend, een preparaat met het voorkomen van een geneesmiddel maar verder zonder enige therapeutische werking. Red. Maandblad)

zij zich, via de huisarts, onder behandeling van een specialist in huidziekten. Niet erg tevreden met de resultaten zocht zij vervolgens haar heil bij een gebedsgenezer: Resultaat nihil. Geïnspireerd door verhalen van mensen uit haar omgeving meende ze genezing te mogen verwachten van Gerard Croiset.

Desgevraagd gaf deze als zijn mening te kennen, dat hier de diagnose „zenuwen” moest worden gesteld, waarbij hij haar genezing beloofde (sic) zonder hiervoor een bepaalde termijn te stellen.

De vertoningen vonden plaats in een zaaltje in gezelschap van een vijftiental op hun beurt wachtende candidaatslachtoffers. Van gesepareerde „behandeling” was nimmer sprake. De ingreep bestond uit het opleggen van de hand van de wonderdoener op de aangedane wang gedurende één à twee minuten tegen contante betaling van f 5,— per keer. Deze „behandeling” werd wekelijks herhaald gedurende vijf maanden.

Aangezien patiënte gedurende deze periode een geleidelijke uitbreiding van de aandoening bespeurde onttrok zij zich tenslotte aan het experiment en stelde zich opnieuw onder specialistische behandeling, waarbij de aandoening tot rust is gekomen. Regelmatige controle bij deze ernstige huidziekte blijft vanzelfsprekend noodzakelijk.

Patiënte verklaarde geen bezwaar te hebben tegen publicatie van haar ervaringen.

D. UITTERDIJK

Paramedische beroepen

ONLANGS HEEFT DE Tweede Kamer de wijziging van de wet op de paramedische beroepen goedgekeurd.

Aan het wetsontwerp is bij deze wijziging o.m. de bepaling toegevoegd, dat de bevoegdheid van verpleegster, heilgymnast etc. slechts kan worden toegekend op grond van het met gunstig gevolg afleggen van een examen en het afleggen van een belofte van geheimhouding.

Aankondiging in het openbaar dat men een bepaald medisch beroep uitoefent zonder de bevoegdheid hiertoe te hebben verkregen zal worden gestraft met een geldboete van ten hoogste 1.000 gulden. Ook het voeren van een titel of een beroepsaanduiding of een herkenningsteken zal strafbaar zijn.

Croiset zag weer torens

OPTELEFONISCHE AANWIJZINGEN van de Nederlandse helderziende Gerard Croiset vanuit zijn woonplaats Utrecht naar Frankfort, hebben tien kikvorsmannen urenlang naar een in de Main verdronken jongetje gezocht. Ondanks het feit dat Croiset hen via de telefoon verbazingwekkend nauwkeurig dirigeerde, leverde hun bijna bovenmenselijke inspanning in het ijskoude water geen enkel resultaat op. Aldus bericht de correspondent te Bonn van de Limburgiapapers aan zijn bladen.

De correspondent laat doorschemeren dat de betrokkenen, zoals de duikleraar Albrecht Schwieder, een groot geloof hechten aan „het uitzonderlijk vermogen van Croiset”.

Zoals in zoveel gevallen zag Croiset ook nu weer torens. Bij het eerste contact met de ongelukkige vader van de zevenjarige Michael Propp had Croiset telefonisch een plaats opgegeven. Enkele dagen later en kort voordat de kikvorsmannen in 't water doken, noemde Croiset echter een nieuwe plaats, omdat het jongetje door de stroom was meegesleurd. „Hij ligt bij stroomkilometer 22.3 vlak bij de oever. Daar moet een beek in de Main stromen en daar moeten vier torens staan”. Alle details bleken nauwkeurig te kloppen, verzekert de correspondent te Bonn. De tien kikvorsmannen begonnen hierop met hun handen de modderige bedding af te tasten. Toen hun pogingen vruchteloos bleven, belde men weer naar Utrecht op maar het antwoord van Croiset luidde dat hij niets nieuws kon zeggen. „Zoekt u verder, u bent op de goede plaats”. Bij een temperatuur van 2 graden doken de jongemannen opnieuw in het water, maar weer leverden hun pogingen niets op. Ten einde raad belde de vader voor de derde keer naar Utrecht. Van Croiset kreeg hij toen de raad, zoekt u tien meter onder de beek en 5 meter van de oever vandaan in de rivier, daar moet Michael liggen. Ik ben er zeker van”. De kikvorsmannen aarzelden geen ogenblik en gingen opnieuw op de aangegeven plaats te water, maar ook ditmaal vonden zij geen spoor van de kleine Michael. Tot zover de Bonner correspondent.

Gerard Croiset is de laatste tijd herhaaldelijk door wanhopige ouders geraadpleegd. Hij pleegt daarvoor een fiks bedrag als consult in rekening te brengen.

Mini Mulder laat niet alleen de tafel dansen, maar...

HOE SOMMIGEN HUN problemen overdragen aan spiritistische mediums blijkt uit een groot artikel dat Panorama wijdde aan zulk een medium, mevrouw Mini Mulder-Schalekamp te Bussum. Het „kijkschrift” nodigde de Bussumse dame uit om haar „paranormale” ervaringen in een „Panorama-le” vorm te gieten!

Er zijn ook foto's bij en daarbij ontbreekt de tafel niet. „De bijeenkomsten, hier seances genoemd, voltrekken zich in het voor deze gelegenheid gehuurde voorhof van de zindelijke, lichte logetempel van de Vrijmetselaars te Bussum”, vertelt Hans Hoffmann, die de ervaringen van Mini Mulder op schrift zette. Op zesjarige leeftijd kreeg zij haar eerste visioen. Toen zij 27 was en gehuwd met de Amsterdamse hotelier Mulder, die een zaak op de Overtoom dreef, kwam zij in aanraking met het spiritisme. Sinds de zaak is opgedoekt en ze in het Gooi zijn gaan wonen vormen ze de directie van de studiekring „Geestelijk Leven”. Hij regelt de materiële zaken, zij gaat voor in het onstoffelijke en treedt zoals Panorama niet zonder humor opmerkt, op „als gastvrouw voor het bovennatuurlijk bezoek”.

De zitting zelf, die voornamelijk wordt bijgewoond door vrouwen, is „zalfzuiver” en ontiaan van alle „alkoofmagie”. De tafel, waaromheen de gevoeligsten hebben plaats genomen, beweegt zich soms koortsig, zonder zich evenwel duidelijk te verheffen.

Beschermgeest Emed

DE BOODSCHAPPEN DIE „doorkomen” zijn doorgaans vrijblijvend, als in een groet aan zeevarenden, alleen zonder „Over en sluiten maar”. Soms echter stort een ziel zijn hart uit.

Twee middagen per week reserveert Mini Mulder voor de psychometrie of psijchoscopie. Zij moet wel over bijzondere relaties aan gene zijde beschikken, constateert de schrijver van het artikel, want de geesten zenden zulke omvangrijke en veelzijdige berichten uit, dat er soms een uur mee gemoeid is. Zo'n uur kost de bezoeker 7½ gulden. Dat moet een ongebruikelijk tarief zijn in deze kringen waar bedragen van vijftien tot 200 gulden per onderons omgaan.

Emed — Arabisch voor wachter — is de particuliere beschermgeest van mevrouw Mulder. Op medisch gebied wordt zij ter zijde gestaan door de overleden prof. Bolk (dat zal de in 1930 overleden prof. Louis Bolk zijn, de grote man van de foëtisatietheorie). Hij gaf haar eens een recept van witte

wijn en kruiden voor een jongeman, met een ontsteking aan de hartklep. Dokter K. te Amsterdam, aldus nog altijd het verhaal in Panorama, verwachtte het einde binnen twee maanden, maar de patiënt overleed twee jaar later.

In trance en onbevoegd

MEVROUW MULDER HOUDT zich dus zo af en toe bezig met de (onbevoegde!) uitoefening van de geneeskunst: een strafbaar feit, maar blijkbaar heeft zij er de verslaggever van Panorama alles van verteld. „Toen hij nog in de stof was”, zoals dat heet, „droeg de overgegangene hoogleraar (dus prof. Bolk) een kunstbeen. Vandaar dat mevrouw Mulder wat moeilijk loopt als zij zich — in trance en onbevoegd — met de uitoefening van de geneeskunst bezighoudt”.

De heer Hoffmann, aan wie men het compliment niet kan onthouden, dat hij tegenover zijn onderwerp een kritische afstand bewaarde en het doen en laten van het medium met humor beschreef, ging ook nog naar prof. Tenhaeff. Deze vertelde, dat de spiritisten liever geen contact met hem hebben. „Al die mensen vinden, dat ik in hun soep spuug” (Het artikel, verschenen in nr. 51 van Panorama 1966 heet dan ook „Ik spuug in hun soep”) De heer Tenhaeff is van oordeel, dat men de meeste verschijnselen op het gebied van het spiritisme met behulp van de gewone zintuigen moet verklaren. Lukt dat niet dan haalt hij er de telepathie bij. „Wanneer het dan nog niet lukt — maar dat gebeurt zelden of nooit — ben ik (aldus prof. Tenhaeff) niet ongeneigd rekening te houden met de mogelijkheid dat vanuit een andere wereld telepathische beïnvloeding heeft plaats gevonden”.

Carolus V. weer op kwakkerspad

DE RIJKSPOLITIE TE Hulst heeft onlangs in een kamer van hotel „De Graanbeurs” de 52-jarige Belgische „praktizerende genezer” Carolus F. V. uit Brasschaet aangehouden en geverbaliseerd wegens het onbevoegd uitoefenen van de geneeskunde. Na onderzoek en overleg met de officier van justitie te Middelburg liet men V. vrij.

V., die zich ook wel „professor Wings” noemt, zal zich reeds op 23 maart in Oostburg voor de kantonrechter moeten verantwoorden voor het begaan van dezelfde overtreding in West-Zeeuwsch-Vlaanderen (Sluis en Aardenburg). Enkele weken eerder werd hij ook al aangehouden en wel in Sluis en Aardenburg. Toen waren klachten over hem van artsen in West-Zeeuwsch-Vlaanderen via de inspectie voor de volksgezondheid terechtgekomen bij de justitie.

V., die vergezeld was van zijn vrouw, had kennelijk de politie verwacht. Hij was in zijn hotelkamer en er was geen administratie van zijn patiënten aanwezig toen hij de gesloten hotelkamerdeur op verzoek van de twee man sterk verschenen rijkspolitie open deed.

De Belg, die als beroep handelsreiziger opgaf, stelt van zijn voornamelijk Belgische, maar ook Nederlandse patiënten een „diagnose” en geeft recepten mee. Voor zijn consulten zou hij f 35,- per keer vragen. In het café-restaurant van het hotel zaten waarschijnlijk nog verscheidene mensen op een consult te

wachten. Zijn vrouw fungeert als „assistente”.

V. is zowel in West-Zeeuwsch-Vlaanderen — onder meer Sluis, Oostburg en Aardenburg — als Oost-Zeeuwsch-Vlaanderen (Hulst en Terneuzen) werkzaam.

Bij de wet zijn zijn activiteiten in België verboden: het is daar een misdrijf. In ons land is het een overtreding, krachtens artikel 436 van het wetboek van strafrecht (men mag geen bepaald beroep uitoefenen waartoe men niet is toegelaten) en artikel I van de wet op de geneeskunde.

De Belg zou vroeger bouwkundig aannemer zijn geweest. Toen zijn „praktijk” uitgroeide schijnt hij zich hier geheel op te hebben toegelegd. Hij zou per dag een honderd klanten trekken. Zijn Belgische patiënten zou hij nu naar Zeeuwsch-Vlaanderen laten komen.

Tot zover de Provinciale Zeeuwse Courant. Het wordt wel duidelijk waarom Carolus V (leugels) zijn werkterrein heeft verlegd naar Zeeuws-Vlaanderen, wanneer men weet, dat hij eind 1965 door de boetstraffelijke rechtbank te Brugge tot twee maanden gevangenisstraf werd veroordeeld. Dat was hard aangekomen! Hij was reeds viermaal eerder veroordeeld. Op pagina 4 van ons nummer van januari 1966 hebben wij melding gemaakt van de veroordeling van Vleugels alias prof. Wings te Brugge. (red. Maandblad)

Bezwaren tegen ouderling, die kwakzalver spreekkamer geeft

IN AALTEN IS nogal wat beroering ontstaan over het feit, dat een aangekondigde bevestiging van nieuw gekozen ambtsdragers van de hervormde gemeente niet door kon gaan. Tegen de tot ouderling gekozen heer C. Smit waren namelijk bezwaren ingekomen. Hij zou zich bezig houden met genezing door middel van handoplegging, waardoor hij onaanvaardbaar zou zijn in het ambt van ouderling.

Een briefschrijver in het Algemeen Handelsblad vestigde er de aandacht op, dat niet de heer C. Smit als „genezer” optrad. „Hij heeft in verband met ziekte in zijn gezin met goed gevolg een homoeopaat geraadpleegd, die door de bezwaarden als een „occult genezer” wordt gezien. Deze heer wordt ten huize van de fam. Smit ont-

vangen en in de gelegenheid gesteld daar spreekuur te houden”.

Homoeopaat? Homoeopatisch arts?

Neen, verre van dat. Een andere ingezonden stukschrijver, de heer Ch. Wallien te Zaandam deed de zaak uit de doeken. De heer De Bruijn schrijft weliswaar over homoeopaat, maar zei hij: „de heer V. in kwestie is echter geen bevoegd arts (die ook nog eens de homoeopatische richting voorstaat), zo blijkt uit de gegevens van de geneeskundige hoofdinspectie van het Ministerie van Sociale Zaken en Volksgezondheid en uit die van de Kon. Mij. ter bevordering van de Geneeskunde. Nee, de in Friesland woonachtige V. oefent in tal (!) van noordelijke provincies onbevoegd de geneeskunde uit (En zoiets is helaas maar al te vaak niet juridisch voldoende te bewijzen).

De man schrijft daarbij middelen voor uit (onder meer?) zijn eigen farmaceutische fabriekje. Wie daar baat bij denkt te hebben zij dat gegund. Al blijft dit gevaarlijk, en dat niet alleen voor de portemonnee. Bovendien is dit handelen nog steeds onwettig. En moet de hervormde gemeente te Aalten dat nu (schijnen te) sanctioneren?”

Tot zover het ingezonden stuk van de heer Wallien.

In Trouw lazen wij tenslotte nog dit bericht: Een belijdend lid van de hervormde gemeente te Zaandam heeft nu ook bezwaar gemaakt tegen het plan van de hervormde kerkeraad te Aalten iemand tot ambtsdrager te bevestigen, die in zijn woning gelegenheid geeft tot het onbevoegd uitoefenen van de geneeskunde. Deze Zaandammer schreef rechtstreeks aan de hervormde regionale commissie voor opzicht en tucht voor Gelderland en Overijssel.

De hervormde Zaandammer wijst er nu op dat het onbevoegd uitoefenen van de geneeskunde (kwakzalverij) als een maatschappelijk kwaad kan worden aangemerkt. Dit mede omdat een deel van het publiek, sommige predi-

kanten inbegrepen, weinig begrip blijkt op te brengen voor de gevaren voor de gezondheid (en de portemonnaie) van de mensen, die door niet-artsen „behandeld” worden. Alleen al omdat dit soort handelingen wettelijk verboden is, dienen kerkleden in het algemeen en ambtsdragers in het bijzonder, zich er verre van te houden. Al was het maar om de schijn te vermijden, dat „de kerk” dit soort dingen goedkeurt, aldus het bezwaar van het Zaandamse kerklid.

GEVAARLIJK GEKNOEI

IN DE TWEEDE week van maart stonden voor de Arnhemse rechtbank vijf veehouders terecht, die, om de groei van mestkalveren te bevorderen, gebruik hebben gemaakt van een chemisch preparaat. In dat preparaat een synthetisch middel, stilbustrol genaamd, zit het hormoon oestrogeen. Oestrogeen versnelt het groeiproces van de dieren, die minder veevoer nodig hebben om het vereiste gewicht te bereiken.

Het gevaar van dit middel is dat er in het dier een depot wordt gevormd van oestrogeen. Bij het nuttigen van het vlees van zulk een dier bestaat het ernstige gevaar van kankeropwekking of stimulering. Er is, in verband hiermede, enige tijd geleden procesverbaal opgemaakt tegen vijf veehouders, woonachtig in Geldermalsen, Ede, Bennekom, Opheusden en Zaltbommel.

Er moet in Nederland een groeiende sluikhandel zijn in oestrogeen — een vrouwelijke hormoon — en het preparaat wordt door inspuiting aan de dieren toegediend. Er zijn in Gelderland in het gehele 350 dieren in beslag genomen door de algemene inspectiedienst van het ministerie van landbouw, visserij en voedselvoorziening.

Voor de Arnhemse rechtbank werd tegen de vijf veehouders acht weken hechtenis geëist, waarvan vier voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaar. Tegen een vertegenwoordiger van een Woerdense firma, die een man aan 72 kalveren injecties had doen geven werd tien weken hechtenis geëist.

Voorgevoelensdienst

HET LONDENSE AVONDBLAD *Evening Standard* heeft een „voorgevoelensdienst” opgericht. Daartoe kunnen de lezers zich wenden als zij in een droom of anderszins een sterk voorgevoel van naderend onheil hebben gehad. Het blad is op het denkbeeld gekomen door het geval van de snelheidsman Donald Campbell.

Volgens vrienden van hem trok Campbell, die zeer bijgelovig was, aan de vooravond van zijn dood bij een poging om het wereldsnelheidsrecord te water te verbeteren, bij een spel patiente achtereenvolgens het aas en de vrouw van schoppen, wat hij beschouwde als een teken van de naderende dood.

De „voorgevoelensdienst” van de *Evening Standard* zal worden geleid door een psychiater, die zegt gevallen te hebben aangetroffen, waarin mensen de ramp in Aberfan hadden voorzien. Door het verschuiven van een berg mijnafval kwamen enkele maanden geleden in deze plaats in Wales 144 mensen, onder wie 116 kinderen, om het leven. De dienst zal een jaar werken.

Bestuur van de Vereniging tegen Kwakzalverij: A. P. N. de Groot, Arts te Hilversum, Voorzitter; E. Mijnaerends, Tandarts te Amsterdam; Mevr. J. W. J. Vermeulen te Haarlem, Secretaresse; L. Brest te Amsterdam, Penningmeester; Mr. J. E. Goudsmit, Kantonrechter te Haarlem; J. J. Aukema, Dierenarts te Steenwijk; Mr. J. D. van den Berg, Rechter te Arnhem; J. E. Buiten, Apotheker, Farmaceutisch Inspecteur van de Volksgezondheid te Zwolle; P. L. Stal, Arts te 's-Gravenhage; J. van Baak, Dermatoloog te Utrecht; J. M. de Haas, Tandarts te Heemstede; mej. drs. P. H. van Marle, Apotheker te 's-Gravenhage; J. W. Gosker, Inspecteur van Politie te Arnhem; J. Noord te A'dam en M. Paulissen te Voorburg.

Lidmaatschap van de Vereniging incl. Maandblad min. f 7.50, voor studenten, verpleegsters, arts-, tandarts- en apothekers-assistenten en kraamverzorgsters f 2.50. Adres voor het opgeven van leden en abonné's: Oranjelaan 6, Hilversum. Penningmeester: L. Brest, Argonautenstraat 19a, A'dam-Z. Postgiro van de Ver. 32237 te Amsterdam. Gem. Giro K 1672.

DRUKKERIJ SYSTEMA N.V.
Amsterdam

Abonnement per jaar franco per post bij vooruitbetaling f 7.50 voor studenten, verpleegsters, arts- tandarts- en apothekers-assistenten en kraamverzorgsters ..... f 2.50

Correspondentie Oranjelaan 6, Hilversum.